

under aftalefrihed til at kræve medlemskab af en bestemt fagforening for at kunne blive beskæftiget. Denne glæde over aftalefriheden har formentlig en grænse, uanset at en sådan begrænsning i glæden vil være usaglig, for enten går ministeren ind for aftalefrihed, eller også gør ministeren ikke.

Svar (19/11 97)

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):
Udgangspunktet er, at der i Danmark er aftalefrihed, og at arbejdsmarkedets parter i videst muligt omfang uden indblanding fra lovgivningsmagten selv kan aftale løn- og ansættelsesvilkår.

Regeringen prioriterer aftalefriheden meget højt. På enkelte områder er der dog fra lovgivers side sat visse begrænsninger i aftalefriheden, hovedsagligt for at beskytte den svage part i et aftaleforhold. Det gælder fx lov om lige løn, lov om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold og lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet. Det skal samtidig bemærkes, at Danmark på disse områder internationalt også er forpligtet til at sikre lønmodtagerne visse minimumsregler.

Spm. nr. S 387

Til undervisningsministeren (7/11 97) af:

Anne Baastrup (SF):

»Vil ministeren give en redegørelse for reglerne om godkendelse af uddannelser, som en indvandrer eller flygtning måtte have?«

Begrundelse

Spørgeren har fået en lang række henvendelser fra indvandrere og flygtninge med en videregående uddannelse, som ikke kan anerkendes her i Danmark. Begrundelserne herfor virker undertiden uforståelige. En præcisering af reglerne objektive karakter ville derfor være på sin plads.

Svar (19/11 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):
Jeg er glad for dette spørgsmål, for det giver mig anledning til at sige, at også jeg har været bekymret for, om vi her i landet har en fuldt betryggende procedure for vurdering af kvalifikationer, erhvervet i udlandet – det være sig flygtninges, indvandreres eller andres.

Vi har derfor i ministeriet undersøgt spørgsmålet nøje, dels i samarbejde med Rektorkollegiet, som i 1994 udgav en udførlig rapport om emnet, dels fornyelig i forbindelse med arbejdet i »Integrationsudvalget«, hvis betænkning udkom her i foråret.

Begge rapporter viser, at der er en vis anledning til bekymring, selv om problemernes omfang for den enkelte udlænding er afhængig af vedkommendes kvalifikationsniveau.

Fælles for alle er, at for mange instanser er involveret i arbejdet med vurdering af udenlandske kvalifikationer, at området er ganske uoverskueligt, og at procedurerne for behandling af disse sager ikke altid følger almindelige forvaltningsretlige principper for god sagsbehandling.

Både Rektorkollegiets og Integrationsudvalgets rapporter redegør sagligt og udførligt for de eksisterende regler og problemer i forbindelse med godkendelse af udenlandske uddannelser – og også for de specielt vanskelige problemer, flygtninge måtte have. Jeg vil derfor tillade mig i mit svar at henvise til disse rapporter.

I Danmark findes der ikke en central instans, hvor man kan henvende sig med et udenlandsk eksamensbevis og modtage vejledning om, hvordan man kan få vurderet sine kvalifikationer. Det er en vigtig årsag til problemerne.

I ministeriet er vi langt i arbejdet med at få oprettet et centralt reference- og informationscenter for vurdering af udenlandske kvalifikationer.

Spm. nr. S 366

Til justitsministeren (5/11 97) af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Giver det stof til eftertanke, når et af partierne bag politiforliget erkender, at grænsekontrollen ved den dansk-tyske grænse er utilstrækkelig, og at samme partis retsordfører direkte siger, at